

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 160 - Các dấu hiệu chỉ về ngày tận thế.

Phần thứ 7 - Người nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu rỗi.

Ma-thi-ơ 24:1-14: Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cớ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Trong bài học hôm nay, chúng ta cùng nhau suy gẫm Lời Đức Chúa Jêsus đã phán, được chép trong câu 13: “**Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu.**”

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹³But he that shall endure^{G5278} unto the end^{G5056}, the same^{G3778} shall be saved^{G4982}.

Chữ **bền chí** - endure^{G5278} chép trong câu 13 này, đó là chữ ὑπομένω - hupomeno, số 5278 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *tiếp tục ở lại dưới sự cai trị, dưới sự chỉ định, làm theo mạng lệnh; sự vẫn còn lại sau những sự thử thách; trải qua các sự thử thách; sự chịu đựng ngoan cường, sự dũng cảm; sự kiên trì, sự bền chí, sự bền lòng;*

Chữ **cuối cùng** - the end^{G5056} chép trong câu 13 này, đó là chữ τέλος - telos, số 5056 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *điểm giới hạn, thời điểm cuối cùng đã được định trước; sự kết thúc, sự hoàn thành, sự chấm dứt kế hoạch;*

Chữ **được cứu** - shall be saved^{G4982} chép trong câu 13 này, đó là chữ σωζω - sozo, số 4982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *được cứu vớt, được cứu khỏi sự nguy hiểm, được giải cứu, được giải thoát, được bảo vệ, được bảo hộ, được che chở, được chữa lành, được bảo tồn, được duy trì sự sống, được gìn giữ nguyên vẹn, không suy xuyển, không hư hỏng;*

Loài người xác thịt trong thế gian vô tín này đã không nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo nên muôn vật theo ý muốn đã định từ trước muôn đời của Ngài và mọi sự trong vũ trụ này cũng như ở dưới trời này đều có kỳ mà Đức Chúa Trời đã định cho muôn vật cũng như cho mọi sự, vì thế cho nên những kẻ vô tín cứ nhờn nhơ ăn, uống, cưới gả, chăm sóc cho những sự mà xác thịt mình muốn, cho đến khi sự chết áp đến thành linh bất linh hồn họ đem đến nơi hoả ngục.

Truyền đạo 3:1-8: **Phàm sự gì có thì tiết; mọi việc dưới trời có kỳ định. Có kỳ sanh ra, và có kỳ chết; có kỳ trồng, và có kỳ nhổ vật đã trồng; Có kỳ giết, và có kỳ chữa lành; có kỳ phá dỡ, và có kỳ xây cất; có kỳ khóc, và có kỳ cười; có kỳ than vãn, và có kỳ nhảy múa; có kỳ ném đá, và có kỳ nhóm đá lại; có kỳ ôm ấp, và có kỳ chẳng ôm ấp; có kỳ tìm, và có kỳ mất; có kỳ giữ lấy, và có kỳ ném bỏ; có kỳ xé rách, và có kỳ may; có kỳ nín lặng, có kỳ nói ra; có kỳ yêu, có kỳ ghét; có kỳ đánh giặc, và có kỳ hòa bình.**

Trong Kinh-Thánh có chép về **sự cuối cùng của các vật** và **sự cuối cùng của muôn vật**, nghĩa là mỗi vật được Đức Chúa Trời tạo nên đều có kỳ cuối cùng của mình và Đức Chúa Trời cũng định sẵn cho kỳ cuối cùng của muôn vật, tức là sự cuối cùng của hết thảy muôn vật mà Ngài đã tạo nên ngoài thiên đàng của Ngài, tức là muôn vật ở trong bầu trời ngoài thiên đàng, trong đó có các vì sao và trái đất này.

Chữ *sự cuối cùng của muôn vật* lần đầu tiên được chép trong Kinh-Thánh, đó là trong sách Phục truyền luật lệ ký 32:20: **Ngài có phán: Ta sẽ giấu mặt ta, để xem sự cuối cùng của chúng nó - *their end*^{H319} - ra sao; Vì là một dòng dõi gian tà, là những con cái không có lòng trung tín.**

Chữ *sự cuối cùng* này, đó là chữ אַחֲרֵיכֶם - achriyth, số 319 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự kết thúc, sự chết, hậu quả, giờ phút cuối cùng, sự báo trả*;

Chữ *sự cuối cùng - the end*^{H319} (אַחֲרֵיכֶם - achriyth số 0319) này được nhắc lại trong sách tiên tri Ê-sai đoạn 46 câu 10.

Ê-sai 46:10: Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta phán rằng: Mưu của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra mọi sự ta đẹp ý.

Chữ *sự cuối cùng* của mỗi vật, trong đó có loài người được chép trong sách Truyền đạo đoạn 7:2.

Truyền Đạo 7:2: Đi đến nhà tang chế hơn là đến nhà yến tiệc; vì tại đó thấy sự cuối cùng của mọi người; và người sống để vào lòng.

Chữ *sự cuối cùng-the end*^{H5490} này đó là chữ כֹּחַ - cowph, số 5490 ra từ chữ כֹּחַ - cuwph, số 5486 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *kết thúc, chấm dứt, ngừng, thôi, chết, diệt vong*;

Trong phần Kinh-Thánh Tân-ước, chữ *sự cuối cùng* cho mỗi người và cho muôn vật theo sự cai trị của Đức Chúa Trời đã được định sẵn theo tiêu chuẩn được cứu rỗi hoặc là sự cuối cùng theo sự báo trả của luật pháp công bình cho mỗi người, dường như không có sự phân chia như với phần Kinh-Thánh Cựu ước, vì hết thấy muôn vật đã được định sẵn theo tiêu chuẩn của luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa có chép rằng: **“Chớ lấy điều đó làm lạ; vì giờ đến, khi mọi người ở trong mồ mả nghe tiếng Ngài và ra khỏi: ai đã làm lành thì sống lại để được sống, ai đã làm dữ thì sống lại để bị xét đoán.”** (Giăng 5:28-29)

Chữ *sự cuối cùng của muôn vật* được chép trong phần Tân-ước đó là:

1 Phiero 4:7 & 17: Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện... Vì thời kỳ đã đến, là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; và, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của những kẻ chẳng vâng theo Tin Lành Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào?

Chữ *sự cuối cùng* chép trong câu 7 và câu 17 trên, đều là chữ τέλος - telos, số 5056 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *điểm giới hạn, thời điểm cuối cùng đã được định trước; sự kết thúc, sự hoàn thành, sự chấm dứt kế hoạch*;

Trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i, Ngài đã phán với họ về điều kiện khiến linh hồn họ được sự sống lại và sự sống đời đời cùng với thân thể xác thịt họ được sự sống thành công, sự sống thịnh vượng, đó là Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho họ, hầu cho họ sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo Lời của Ngài mà được sự sống (chữ חַי - chay, số 2416 và chữ חַיִּים - chayah số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ), như có chép rằng: **“Điều răn này mà ta truyền cho người ngày nay chẳng phải cao quá người, hay là xa quá cho người. Nó chẳng phải ở trên trời, để người nói rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để người nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về cho chúng tôi nghe, đặt chúng tôi làm theo? Vì lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo nó. Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt người sự sống và phước lành, sự chết và tai họa, vì ngày nay, ta bảo người thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, đi trong các đường lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và mạng lệnh Ngài, để người sống, gia thêm, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban phước cho người trong xứ mà người sẽ vào nhận lấy. Nhưng nếu lòng người xây trở, không khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc các thần khác, thì ngày nay ta tỏ cùng các người rằng các người hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu trên đất mà người sẽ đi qua sông Giô-đanh để nhận lấy. Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rửa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến (tôn kính, tôn trọng, trung thành với) Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các**

tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.” (Phục truyền luật lệ ký 30:11-20)

Khi Đức Giê-hô-va phán mạng lệnh này, thì dân Y-sơ-ra-ên cũng như hết thảy loài người xác thịt ra từ A-đam đều đã và đang ngồi trong bóng của sự chết, nghĩa là linh hồn của người ta đang sống trong bóng của sự chết (*theo sự phán xét của Đức Chúa Trời với A-đam trước nhất*) và nếu như linh hồn của người ta không nhận được giá cứu chuộc sự sống mình, thì khi thân thể xác thịt người ta chết, linh hồn của người ấy cũng phải chết đời đời.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán rằng, *Ngài đã bắt trời và đất làm chứng cho việc ban luật pháp này*, thì ấy là Đức Chúa Trời đã chỉ ra cho loài người biết có một thời gian được định ra đối với sự cứu chuộc linh hồn họ, nghĩa là thời gian có giới hạn và người ta phải tận dụng thời gian để tìm kiếm sự cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình.

Sau khi hết thảy những kẻ đã được Đức Giê-hô-va giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô (ngoại trừ Giô-suê và Ca-lép cùng với gia đình của họ) đã ngã chết nơi đồng vắng, Đức Giê-hô-va quyết định mạng lệnh cho Giô-suê dắt dân Y-sơ-ra-ên, tức là những người Y-sơ-ra-ên được sanh ra trong nơi đồng vắng, vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lấy xứ Ca-na-an, Ngài đã phán với Giô-suê và chỉ cho người biết những điều kiện mà người cũng như dân Y-sơ-ra-ên phải làm, khi họ vào chiếm xứ Ca-na-an, rằng: **“Môi-se, tôi tớ ta, đã chết; bây giờ người và cả dân sự này hãy đứng dậy đi qua sông Giô-đanh, đặt vào xứ mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên. Phàm nơi nào bàn chân các ngươi đạp đến, thì ta ban cho các ngươi, y như ta đã phán cùng Môi-se. Địa phận các ngươi sẽ lan ra từ đồng vắng và Li-ban này cho đến sông cái, là sông Ó-phơ-rát, tràn cả xứ dân Hê-tít cho đến biển cả về hướng mặt trời lặn. Trót đời người sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt ngươi. Ta sẽ ở cùng ngươi như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa ngươi, không bỏ ngươi đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền cho ngươi; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ ngươi đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng ngươi, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy ngươi mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn ngươi sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi trong mọi nơi ngươi đi.”** (Giô-suê 1:2-9)

Mặc dù xứ Ca-na-an đã được Đức Giê-hô-va ban cho dân Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp, nhưng dân Y-sơ-ra-ên phải chiến tranh với các dân tộc đang sống trong xứ Ca-na-an và cuộc chiến tranh này không phải là dễ dàng, bởi vì bảy thứ dân đã và đang sống trong xứ Ca-na-an đó đều là mạnh và lớn hơn dân Y-sơ-ra-ên cả về số người, về khí giới chiến cùng với các thành đã được họ xây cất lâu đời và bền vững.

Điều kiện mà dân Y-sơ-ra-ên phải nhận biết được những gì họ đã có và những gì họ phải thực hiện để tiến hành cuộc chiến tranh nhận lấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã hứa cho. Điều mà dân Y-sơ-ra-ên đã có đó là Đức Giê-hô-va vạn quân luôn ở cùng họ trong mọi nơi họ đi, như Ngài đã ở cùng với Môi-se.

Điều dân Y-sơ-ra-ên cũng như Giô-suê phải thực hiện, đó là họ phải ***vững lòng bền chí và cẩn thận làm theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va đã truyền cho họ; họ không được xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ họ đi đâu thì cũng đều được thanh vượng.***

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 7 trên như sau: ^{H7535}Only ^{H2388}be thou strong ^{H3966}and very ^{H553}courageous, ^{H8104}that thou mayest observe ^{H6213}to do ^{H3605}according to all ^{H8451}the law, ^{H834}which ^{H4872}Moses ^{H5650}my servant ^{H6680}commanded ^{H5493}thee: turn ^{H3225}not from it to the right ^{H8040}hand ^{H3225}or to the left, ^{H7919}that thou mayest prosper ^{H3605-H834}whithersoever ^{H3212}thou goest.

Có nghĩa là: ***Chỉn người phải làm cho mình được mạnh mẽ (làm cho vững, làm cho tinh thần được can đảm, dũng cảm) và phải ráng sức xác định thật rõ ràng rằng, người phải cẩn thận canh giữ và làm theo hết thảy các mạng lệnh của luật pháp, mà Môi-se là kẻ tôi tớ ta đã mạng lệnh cho người: không được xây qua bên hữu hay là xây qua bên tả, để người sẽ được thành công (thận trọng, cẩn thận, khôn ngoan, hiểu biết cách thông sáng, thịnh vượng) ở tại bất cứ nơi nào người đến (sẽ đến, sẽ đạp chân tới, hay ở, hoặc sẽ rời đi).***

Toàn bộ Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là làm chứng về sự cứu chuộc loài người của Đức Giê-hô-va được thi hành qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ và là Lời của Đức Chúa Trời ban cho loài người, và như vậy, Lời của Đức Chúa Trời là luật pháp của loài người chúng ta, tức là luật

pháp dành cho những người tin Đức Chúa Jê-sus Christ và noi theo Lời của Ngài để nhận được giá cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình.

Dân Y-sơ-ra-ên là bóng về một dân thánh theo tiêu chuẩn Danh Đức Giê-hô-va, là dân thầy tế lễ nhà Vua trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, tức là dân nhờ huyết của Đức Chúa Jê-sus Christ mà được cứu chuộc lại cho Đức Chúa Trời và nhờ sự bảo lãnh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà dân tộc này nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật và nhờ Đức Thánh-Linh và Lễ thật mà linh hồn của dân tộc đó được tái sinh và được nuôi dưỡng bằng Lễ thật, tức là sữa thiêng liêng (thuộc linh) của Đạo Tin-Lành mà được lớn lên theo tầm thước, vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ, được Đức Thánh-Linh chứng nhận là con kế tự Lời Đức Chúa Trời và được đồng kế tự với Đấng Christ. Tất cả các danh hiệu này cũng là các tiêu chuẩn mà những người tin Chúa phải đạt được, không phải bằng sức riêng của xác thịt mình, nhưng bằng đức tin và sự vâng phục trọn vẹn các mạng lệnh cùng các điều răn mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, là các mạng lệnh và các điều răn mà chính Đức Chúa Jê-sus Christ khi Ngài còn ở thế gian này trong thân thể xác thịt như thân thể xác thịt của loài người chúng ta, đã vâng giữ và làm theo, như Ngài đã phán:

Giăng 15:9-11: Như Cha đã yêu thương ta thể nào, ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn.

Các mạng lệnh mà Đức Giê-hô-va đã phán với Giô-suê để phán dạy lại cho dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ và làm theo khi họ đã vượt qua Giô-đanh để vào chiếm xứ Ca-na-an, đó cũng là các mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán với Con một Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ để phán dạy lại cho chúng ta làm theo vậy.

Giăng 17:1-8: Đức Chúa Jê-sus phán như vậy, đoạn, ngược mắt lên trời mà rằng: Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha, và nhân quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con. Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jê-sus Christ, là Đấng Cha đã sai đến. Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm. Cha ôi! bây giờ xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thế gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha. Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian; họ vốn thuộc về Cha, Cha giao họ cho Con, và họ đã giữ lời Cha. Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến. Vì Con đã truyền cho họ những lời Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy; nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và tin rằng ấy là Cha sai Con đến.

Đức Giê-hô-va đã phán với Giô-suê rằng: Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thấy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thanh vượng. Quyền sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.

Trong một mạng lệnh với 9 câu, thì có tới 3 câu, Đức Giê-hô-va đã phán với Giô-suê phải **vững lòng bền chí** và **chớ run sợ, chớ kinh khủng** trước các thử dân đang sống trong xứ Ca-na-an, nhưng phải nhớ rằng **Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi**.

Hầu như hết thấy những người tin Chúa đều nghĩ rằng, khi họ đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình rồi, thì trong mọi sự, họ chỉ cần trình dâng lời cầu nguyện lên Chúa, thì Ngài sẽ làm cho họ và nhiều người đứng giảng cũng đã nhắc lại công việc này, qua thư của sứ đồ Phi-e-rơ rằng: **“lại hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em.”** (1 Phi-e-rơ 5:7)

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 7 này như sau: ^{G1977} Casting ^{G3956} all ^{G5216} your ^{G3308} care ^{G3199} upon him; for he careth ^{G3199} for you.

Có nghĩa là: **Hãy đặt hết thầy những sự khiến anh em bị sao lãng tinh thần (bị quần trí, lo âu, bối rối) lên cho Ngài, vì Ngài luôn quan tâm đến anh em.** (theo nguyên văn của bản Kinh-Thánh tiếng Hy-lạp - Greek).

Dân Y-sơ-ra-ên đã được Đức Giê-hô-va cảnh báo trước về bầy sắc dân đang sống trong xứ Ca-na-an, mà họ phải tiêu diệt cách không thương xót và bầy sắc dân đó là bóng về quyền lực của ma quỷ ẩn náu trong thân thể xác thịt của người ta kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và vì cố tội lỗi của A-đam mà loài người xác thịt ra từ người đã bị bán cho tội lỗi (ma quỷ).

Phục truyền luật lệ ký 7:1-26: **Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mình sẽ nhận được, đuổi khỏi trước mặt người nhiều dân tộc, là dân Hê-tít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức bầy dân tộc lớn và mạnh hơn người, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã phó cho các dân ấy cho, và người đánh bại chúng, thì phải diệt hết chúng đi, chớ lập giao ước cùng, và cũng đừng thương xót lấy. Người chớ làm sui gia với chúng, chớ gả con gái mình cho con trai họ, cũng đừng cưới con gái họ cho con trai mình, vì các dân tộc này sẽ dụ con trai người lia bỏ ta mà phục sự các thần khác, rồi cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng người, diệt người cách vội vàng. Nhưng đối cùng các dân đó, các người phải làm như vậy: phá những bàn thờ, đập bể những pho tượng, đánh hạ các thần A-sê-ra và đốt những hình chạm của chúng nó. Vì người là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; Ngài đã chọn người trong muôn dân trên mặt đất, đặt làm một dân thuộc riêng về Ngài. Đức Giê-hô-va triu mến (yêu mến) và chọn lấy các người, chẳng phải vì các người đông hơn mọi dân khác đâu; thật số các người là ít hơn những dân khác. Nhưng ấy vì Đức Giê-hô-va thương yêu các người, và giữ lời thề mà Ngài đã lập cùng tổ phụ các người, nên Đức Giê-hô-va nhờ tay mạnh rút các người ra, chuộc khỏi nhà nô lệ, và cứu khỏi tay Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô. Vậy nên, phải nhận biết rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, ấy là Đức Chúa Trời, tức Đức Chúa Trời thành tín, giữ sự giao ước và nhân từ đến ngàn đời cho những người yêu mến Ngài và vâng giữ các điều răn Ngài; và Ngài báo ứng nhần tiền cho những kẻ ghét Ngài, mà hủy diệt chúng nó đi. Ngài không trì hoãn cùng kẻ nào ghét Ngài đâu, sẽ báo ứng nhần tiền cho kẻ đó. Vậy, khá cẩn thận làm theo những điều răn, luật lệ, và mạng lệnh mà ta truyền cho người ngày nay. Nếu người nghe các luật lệ này, và gìn giữ làm theo, thì đối cùng người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ giữ lời giao ước và sự thương xót mà Ngài đã thề cùng tổ phụ người. Ngài sẽ yêu mến người, ban phước cho người, gia tăng người, ban phước cho con cái người, cho thổ sản người, cho ngũ cốc, rượu, và dầu của người, cho lứa đẻ của bò cái, chiên cái người sai đông trên đất mà Ngài đã thề cùng tổ phụ người, để ban cho người. Người sẽ được phước hơn mọi dân: nơi người sẽ chẳng có ai son sẻ, hoặc nam hay nữ, hoặc con đực hay con cái trong bầy súc vật của người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến các tật bệnh lìa xa người; và những bệnh lây của xứ Ê-díp-tô kia, mà người đã biết, thì Ngài sẽ chẳng giáng cho người đâu, nhưng giáng cho những kẻ nào ghét người. Vậy, phải diệt các dân tộc mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người phó cho người, bắt người chớ đoái thương chúng nó, và đừng hâu việc các thần họ; vì ấy sẽ là một cái bẫy cho người. Nếu người nói trong lòng rằng: Các dân tộc này đông hơn ta, làm sao đuổi chúng nó ra được? thì chớ sợ, hãy nhớ lại điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã làm cho Pha-ra-ôn và cả xứ Ê-díp-tô, tức là những sự thử thách lớn lao mắt người đã thấy, những dấu kỳ phép lạ, cánh tay quyền năng giơ thẳng ra, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã cậy lấy, đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô: Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ đãi như vậy các dân tộc mà người sợ hãi đó. Và lại, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ sai những ong lỗ đến hại chúng nó, cho tới chừng nào những kẻ đã thoát khỏi và trốn núp, bị diệt hết trước mặt người. Chớ vì cố chúng nó mà sợ hãi chi; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự tại giữa người, là Đức Chúa Trời rất lớn và đáng sợ. Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lần lần đuổi các dân tộc này khỏi trước mặt người; người không thể diệt chúng nó mau, e những thú rừng thêm nhiều lên mà hại người chẳng; song Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ phó chúng nó cho người, và khiến cho sa vào sự kinh hoàng dữ dội, cho đến chừng nào chúng nó bị diệt mất. Ngài sẽ phó các vua chúng nó vào tay người, người phải xóa danh các vua đó khỏi dưới trời, chẳng còn một ai chống cự trước mặt người, cho đến chừng nào người đã diệt chúng nó. Các người phải thiêu đốt những tượng chạm về các thần chúng nó. Chớ tham lam, cũng chớ lấy cho mình bạc hay vàng bọc các tượng ấy, e người phải mắc bẫy chăng; vì vật ấy lấy làm góm ghiếc cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Chớ đem vàng góm ghiếc này vào nhà mình, e người cũng đáng bị diệt như nó. Khá góm ghê và hiềm nó đến đều, vì là một vật đáng diệt.**

Đức Giê-hô-va muốn dân Y-sơ-ra-ên phải nhớ rằng, các dân đang sống trong xứ Ca-na-an đó đã bị phó vào tay của dân Y-sơ-ra-ên và chính Ngài sẽ khiến các dân đó phải sợ hãi, như Ngài đã làm cho Pha-ra-ôn và cả đạo binh của người vậy.

Cũng một nguyên tắc đó, Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với các môn đồ của Ngài cũng như phán với Hội-Thánh của Ngài rằng: “**Bây giờ các người tin chẳng? Này, giờ đến, đã đến rồi, là khi các người sẽ tản lạc, ai đi đường nấy, và để ta lại một mình; nhưng ta không ở một mình, vì Cha ở cùng ta. Ta đã bảo các người những điều đó, hầu cho các người có lòng bình yên trong ta. Các người sẽ có sự hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian rồi!**” (Giăng 16:31-33)

Trong khi Đức Chúa Jêsus đang thi hành chức vụ trên đất này, Ngài đã huấn luyện các môn đồ của Ngài và khi sai họ đi truyền giáo, Ngài đã phán với các môn đồ của Ngài phải làm những công việc gì và phải làm như thế nào.

Ma-thi-ơ 10:1-42: Đức Chúa Jêsus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh. Tên mười hai sứ đồ như sau này: Sứ đồ thứ nhất là Si-môn, cũng gọi là Phi-e-rô, và Anh-rê là em người; Gia-cơ con của Xê-bê-đê, và Giăng là em Gia-cơ; Phi-líp cùng Ba-tê-lê-my; Tô-ma, và Ma-thi-ơ là người thu thuế; Gia-cơ con của A-phê, cùng Tha-đê; Si-môn là người Ca-na-an, cùng Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, là kẻ phản Đức Chúa Jêsus. Ấy đó là mười hai sứ đồ Đức Chúa Jêsus sai đi, và có truyền rằng: **Đừng đi đến dân ngoại, cũng đừng vào một thành nào của dân Sa-ma-ri cả; song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Khi đi đường, hãy rao giảng rằng: Nước thiên đàng gần rồi. Hãy chữa lành kẻ đau, khiến sống kẻ chết, làm sạch kẻ phung, và trừ các quỷ. Các người đã được lãnh không thì hãy cho không. Đừng đem vàng, hoặc bạc, hoặc tiền trong lưng các người; cũng đừng đem cái bao đi đường, hoặc hai áo, hoặc giày, hoặc gậy; vì người làm việc đáng được đồ ăn. Các người vào thành nào hay là làng nào, hãy hỏi thăm ai là người đáng tiếp rước mình, rồi ở nhà họ cho đến lúc đi. Và khi vào nhà nào, hãy cầu bình an cho nhà ấy; nếu nhà đó xứng đáng, thì sự bình an các người xuống cho; bằng không, thì sự bình an các người trở về các người. Nếu ai không tiếp rước, không nghe lời các người, khi ra khỏi nhà đó, hay là thành đó, hãy phủ bụi đã dính chân các người. Quả thật, ta nói cùng các người, đến ngày phán xét, thì xứ Sô-đôm và xứ Gô-mô-rơ sẽ chịu đoán phạt nhẹ hơn thành ấy. Kìa, ta sai các người đi khác nào như chiên vào giữa bầy muông sói. Vậy, hãy khôn khéo như rắn, đơn sơ như chim bồ câu. Hãy coi chừng người ta; vì họ sẽ nộp các người trước tòa án, đánh đòn các người trong nhà hội; lại vì cơ ta mà các người sẽ bị giải đến trước mặt các quan tổng đốc và các vua, để làm chứng trước mặt họ và các dân ngoại. Song khi họ sẽ đem nộp các người, thì chớ lo về cách nói làm sao, hoặc nói lời gì; vì những lời đáng nói sẽ chỉ cho các người chính trong giờ đó. Ấy chẳng phải tự các người nói đâu, song là Thánh-Linh của Cha các người sẽ từ trong lòng các người nói ra. Anh sẽ nộp em cho bị giết, cha sẽ nộp con cho bị giết, con cái sẽ dấy lên nghịch cùng cha mẹ mà làm cho người phải chết đi. Các người lại sẽ bị thiên hạ ghen ghét vì danh ta; song ai bền lòng cho đến cuối cùng, thì sẽ được rồi. Khi nào người ta bắt bớ các người trong thành này, thì hãy trốn qua thành kia; vì ta nói thật, các người đi chưa khắp các thành dân Y-sơ-ra-ên thì Con người đã đến rồi. Môn đồ không hơn thầy, tôi tớ không hơn chủ. Môn đồ được như thầy, tôi tớ được như chủ, thì cũng đủ rồi. Nếu người ta đã gọi chủ nhà là Bê-ên-xê-bun, phương chi là người nhà! Vậy, các người đừng sợ; vì chẳng có việc gì giấu mà chẳng phải bày ra, cũng chẳng có việc gì kín nhiệm mà sau sẽ chẳng biết. Cho nên lời ta phán cùng các người trong nơi tối tăm, hãy nói ra nơi sáng láng; và lời các người nghe kẻ lỗ tai, hãy giảng ra trên mái nhà. Đừng sợ kẻ giết thân thể mà không giết được linh hồn; nhưng thà sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể trong địa ngục. Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao? Và ví không theo ý muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. Bởi đó, ai xưng ta ra trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha ta ở trên trời; còn ai chối ta trước mặt thiên hạ, thì ta cũng sẽ chối họ trước mặt Cha ta ở trên trời. Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì**

sẽ mất; còn ai vì cố ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được. Ai rước các người, tức là rước ta; ai rước ta, tức là rước Đấng đã sai ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.

Để nhận được xứ Ca-na-an đượm sữa và mật, dân Y-sơ-ra-ên đã phải đánh trận với bảy sắc dân mà Đức Giê-hô-va đã loại bỏ khỏi trước mặt Ngài và khi dân Y-sơ-ra-ên vâng giữ lời của Đức Giê-hô-va thì họ luôn được Đức Giê-hô-va giúp đỡ và chính Ngài đã giúp cho họ luôn được thành công và thịnh vượng.

Để tâm linh của người tin Chúa được sự sống lại, thì mọi người tin Chúa phải học theo Đức Chúa Jêsus Christ và làm theo Ngài, đó là sự vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, như dân Y-sơ-ra-ên đã phải vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Giê-hô-va Đức Chúa Trời vậy. Mọi người tin Chúa phải nhờ cậy Đức Thánh-Linh và quyền phép của Lễ thật để tái sinh tâm linh mình và người tin Chúa phải đánh trận với tất cả mọi quyền lực của ma quỷ, là quyền lực đã hành động trong thân thể xác thịt hay chết của mỗi người, để không bị ma quỷ bắt lại làm tội mọi cho tội lỗi nữa.

Ê-phê-sô 6:10-18: **Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lễ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền đỗ trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thảy các thánh đồ.**

Không có một chỗ nào trong Kinh-Thánh chép rằng, tuyển dân của Đức Chúa Trời sẽ được nghỉ ngơi khỏi cơn chiến trận, nhưng như Đức Giê-hô-va đã phán với Giô-suê và với dân Y-sơ-ra-ên rằng: “**Trót đời người sống, thì chẳng sẽ ai được chống cự trước mặt người. Ta sẽ ở cùng người như ta đã ở cùng Môi-se; ta sẽ không lìa người, không bỏ người đâu. Hãy vững lòng bền chí, vì người sẽ dẫn dân này đi nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ ban cho chúng nó. Chỉ hãy vững lòng bền chí, và cẩn thận làm theo hết thảy luật pháp mà Môi-se, tôi tớ ta, đã truyền cho người; chớ xây qua bên hữu hoặc bên tả, để hễ người đi đâu cũng đều được thành vượng. Quyền sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước. Ta há không có phán dặn người sao? Hãy vững lòng bền chí, chớ run sợ, chớ kinh khủng; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người vẫn ở cùng người trong mọi nơi người đi.**” (Giô-suê 1:5-9)

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với hết thảy mọi người đến nghe Ngài giảng rằng: “**Chớ tưởng rằng ta đến để đem sự bình an cho thế gian; ta đến, không phải đem sự bình an, mà là đem gươm giáo. Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia; và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình. Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta; ai không vác cây thập tự mình mà theo ta, thì cũng chẳng đáng cho ta. Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì cố ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được. Ai rước các người, tức là rước ta; ai rước ta, tức là rước Đấng đã sai ta. Ai rước một đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của đấng tiên tri; ai rước một người công chính vì là công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính. Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.**” (Ma-thi-ơ 10:34-42)

Giăng 18:36: **Đức Chúa Jêsus đáp lại rằng: Nước của ta chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của ta sẽ đánh trận, đặng ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước ta chẳng thuộc về hạ giới.**

Nhiều người tin Chúa vẫn không tỉnh thức trước các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán cũng như tỉnh thức trước các thư tín của các sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã cậy ơn của Đức Thánh-Linh mà nhắc nhở trách nhiệm của mọi người tin Chúa phải làm, như Đức Chúa Jêsus đã phán rằng:

Giăng 3:5-8: Đức Chúa Jêsus đáp rằng: **Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.**

Đây là mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ đối với tất cả những người tin Ngài và muốn được cứu rỗi bởi huyết của Ngài. Nhưng rất nhiều kẻ tiên tri giả và giáo sư giả đã khiến cho nhiều người tin Chúa bị lừa dối bởi những sự giảng dạy không đúng với các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán. Vì nhiều người tin Chúa đã tin vào những sự giảng dạy sai trái của những người không bởi cửa, là Đức Chúa Jêsus Christ, mà nhảy vào chức vụ rao giảng Tin-Lành mà lại rao giảng rằng, *khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì kể từ giờ phút đó, người ấy đã con cái của Đức Chúa Trời rồi và người ấy đã nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh rồi!*

Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: Người tin Chúa phải nhờ Đức Thánh-Linh và Nước, tức là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống (*chứ không phải là luật pháp văn tự dành cho xác thịt người ta*), là Nước hằng sống để tái sanh tâm linh mình. Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ cũng như là mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên rằng: **“Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đăng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.”** (Lê-vi ký 18:4-5)

Dân Y-sơ-ra-ên đã không vâng giữ và không làm theo Lời của Đức Chúa Trời, nên họ đã không nhận được sự sống lại như Đức Giê-hô-va đã phán, vì thế cho nên Đức Chúa Jêsus Christ đã phải đến thế gian này để làm mẫu mực cho loài người chúng ta biết làm thế nào để người ta có thể nhờ sự vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình.

Giăng 14:6-21: Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: **Ta là đường đi, lễ thật, và sự sống; chẳng bởi ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các người biết ta, thì cũng biết Cha ta; và từ bây giờ các người biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, hay sao? Những lời ta nói với các người, chẳng phải ta tự nói; ấy là Cha ở trong ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi ta nói rằng ta ở trong Cha và Cha ở trong ta, thì hãy tin ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc ta. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.**

Đức Giê-hô-va đã không phó mặc dân cho Y-sơ-ra-ên phải tự lo liệu khi họ phải đánh trận với bảy sắc dân trong xứ Ca-na-an, nhưng Ngài đã hứa rằng, Ngài sẽ luôn ở cùng họ như Ngài đã ở cùng với Môi-se vậy và chính Ngài sẽ khiến các dân trong xứ Ca-na-an đó phải khiếp sợ trước dân Y-sơ-ra-ên.

Đức Chúa Jêsus Christ đã không phó mặc cho những người tin Ngài phải tự lo liệu cho linh hồn mình được tái sanh, nhưng chính Ngài đã phán rằng, **Ngài là đường đi, lễ thật và sự sống, chẳng bởi Ngài thì không ai được đến cùng Đức Chúa Cha**, điều đó có nghĩa là chính Ngài đã làm một mẫu mực sống về việc làm thế nào

để người tin Chúa có thể nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời khiến tâm linh mình được tái sanh, đó là khi người tin Chúa tin cậy, vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời và làm theo, thì chính Đức Chúa Trời sẽ làm trọn điều Ngài đã hứa, như Chúa Jêsus đã giải thích về việc làm thế nào Ngài có thể biết trước được rằng Ngài sẽ sống lại, bởi chính Đức Chúa Cha sẽ làm trọn phần công việc của Ngài, là quyền phép trong Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn của những người đã vâng giữ và làm theo Lời Ngài mà được sự sống lại, cũng như Đức Chúa Trời đã sai khiến mưa và tuyết từ trên trời xuống để đơm nhuần đất đai vậy (*Ê-sai 55:10-11*).

Đức Chúa Jêsus đã giải thích rất rõ rằng, Đức Chúa Trời là sự yêu thương và sự yêu thương của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua việc Ngài ban Lời của Ngài, tức là luật pháp thánh khiết và công bình của Ngài cho loài người, để loài người sẽ nhờ sự vâng giữ và làm theo mà được sạch tội lỗi mình và được nên thánh, bấy giờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ khiến tâm linh của những người đã vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại, được hưởng quyền làm con kế tự Lời Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ nữa. Người tin Chúa chỉ được hưởng quyền đồng kế tự với Đấng Christ khi họ đã tin cậy, vâng giữ và làm theo Lời mà Ngài đã phán rằng: **Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.**

Nếu người tin Chúa không noi theo những gì mà Đức Chúa Jêsus đã làm, thì tâm linh của người đó không thể được tái sanh và càng không thể được hưởng quyền đồng kế tự với Ngài, vì như có chép rằng: **“Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.”** (Rô-ma 8:1-17)

Sự *bền lòng theo Đức Chúa Jêsus Christ để được sự cứu rỗi* là điều kiện bắt buộc mà mọi người tin Chúa phải nhận biết và thi hành, thế nhưng sự lo lắng về đời này có thể khiến cho quyền phép trong các mạng lệnh mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán ra đó bị hãm ép trên chính cuộc đời của những người tin Chúa mà không có lòng tin quyết, khiến họ không thể nhờ cậy được quyền phép vốn có ở trong Lời của Đức Chúa Trời.

Ma-thi-ơ 13:18-23: Ấy vậy, các người hãy nghe nghĩa ví dụ về kẻ gieo giống là gì. Khi người nào nghe đạo nước thiên đàng, mà không hiểu, thì quỷ dữ đến cướp điều đã gieo trong lòng mình; ấy là kẻ chịu lấy hột giống rơi ra dọc đường. Người nào chịu lấy hột giống nơi đất đá sỏi, tức là kẻ nghe đạo, liền vui mừng

chịu lấy; song trong lòng không có rễ, chỉ tạm thời mà thôi, đến khi vì đạo mà gặp sự cực khổ, sự bất bố, thì liền vấp phạm. Kẻ nào chịu lấy hột giống nơi bụi gai, tức là kẻ nghe đạo; mà sự lo lắng về đời này, và sự mê đắm về của cải, làm cho nghẹt ngòi đạo và thành ra không kết quả. Song, kẻ nào chịu lấy hột giống nơi đất tốt, tức là kẻ nghe đạo và hiểu; người ấy được kết quả đến nỗi một hột ra một trăm, hột khác sáu chục, hột khác ba chục.

Trong cuộc sống của loài người xác thịt, người ta đều hiểu rõ rằng, trong mọi công việc, người ta phải cẩn thận làm việc và phải tôn trọng các nguyên tắc của công việc mình làm, hầu cho nhờ đó mà người ta mới được hưởng thành quả của công lao mình. Thế nhưng khi người ta tin Chúa và muốn linh hồn mình được hưởng sự sống đời đời nơi thiên đàng, thì họ lại trở thành kẻ khờ dại, khi họ tự in trí mình mà phớt lờ sự sống của linh hồn mình cho những người đứng giảng mà chính họ lại không cẩn thận dõi theo từng chấm từng nét về Lời của Đức Chúa Trời và các Lời mà Đức Chúa Jêsu Christ đã phán và được chép trong Kinh-Thánh.

Đức Chúa Jêsu Christ đã định nghĩa sự sống đời đời như sau:

Giăng 17:3: Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsu Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Đức Chúa Trời là Thần, nên những người thờ phượng Đức Chúa Trời thì thờ phượng Ngài bằng tâm thần và bằng Lễ thật và đó là lý do mà Đức Chúa Jêsu đã phán rằng: **Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại.**

Không có một chỗ nào trong Kinh-Thánh chép rằng người ta sẽ nhờ sự cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsu Christ mà khiến tâm linh mình được sanh lại, nhưng chính mỗi người tin Chúa phải nhờ nước (Lễ thật) và Đức Thánh-Linh để được sanh lại và công việc này người ta không thể tự làm, nhưng là công việc của Đức Thánh-Linh và quyền phép của Lễ thật, tức là quyền phép trong Luật pháp của Thánh-Linh sự sống hành động trong lòng của những người tin Chúa cách bền chí theo Đức Chúa Jêsu Christ trong mọi sự thử thách mà Ngài sẽ ban cho mỗi người.

Lu-ca 22:28-30: Còn như các người, đã bền lòng theo ta trong mọi sự thử thách ta, nên ta ban nước cho các người, cũng như Cha ta đã ban cho ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.

Hết thấy những người tin Chúa đều phải trải qua những sự thử thách do chính Đức Chúa Trời phó cho mỗi người tùy theo những sự đã định của Ngài, như những chiếc bình gốm trong tay người thợ gốm đều phải trải qua lửa vậy, hầu cho mỗi người tin Chúa đều sẽ nhận được phần thưởng xứng đáng cho lòng trung thành của mình đối với Đấng đã cứu chuộc mình vậy.

Gia-cơ 1:1-4: Gia-cơ, tôi tớ Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsu Christ, đặt cho mười hai chi phái ở tan lạc, chúc bình an! Hỡi anh em, hãy coi sự thử thách trăm bề thoát đến cho anh em như là điều vui mừng trọn vẹn, vì biết rằng sự thử thách đức tin anh em sanh ra sự nhịn nhục. Nhưng sự nhịn nhục phải làm trọn việc nó, hầu cho chính mình anh em cũng trọn lành toàn vẹn, không thiếu thốn chút nào.

1 Phi-e-rơ 1:1-25: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsu Christ, gởi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, đang vâng phục Đức Chúa Jêsu Christ và có phần trong sự rải huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsu Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh, đang chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsu Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô uế, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsu Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một

cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. Về sự cứu rỗi đó, các đáng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đáng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lưỡng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vết, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jêsus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lễ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, Mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Ma-thi-ơ 24:13: Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu.

Chữ **bền chí** chép trong câu 13 này, đó là chữ ὑπομένω - hupomeno, số 5278 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự tiếp tục ở lại dưới sự cai trị, dưới sự chỉ định, theo mạng lệnh; sự bền vững còn lại sau những sự thử thách; trải qua các sự thử thách; sự chịu đựng ngoan cường, dũng cảm; sự kiên trì, bền chí, bền lòng;*

Chữ **cuối cùng** chép trong câu 13 này, đó là chữ τέλος - telos, số 5056 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *điểm giới hạn, thời điểm cuối cùng đã được định trước; sự kết thúc, sự hoàn thành, sự chấm dứt kế hoạch;*

Mọi người tin Chúa đều có sự cuối cùng của mình mà Đức Chúa Trời đã dành riêng cho và trong số chúng ta ngồi đây ngày nay, có những người đã được Đức Chúa Trời định cho được hưởng sự cuối cùng đặc biệt, đó là sự cuối cùng của Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ hiện diện trên đất này, đó là lúc Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được Đức Thánh-Linh đem lên trên không trung để được gặp Đức Chúa Jêsus Christ.

Có thể nói rằng, đã có hàng tỷ người tin kính Đức Chúa Trời và các thánh đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã mong được hưởng thì giờ quý giá này, nhưng họ đã được nghỉ ngơi trước kỳ đặc biệt này, là thì giờ thân thể của những người tin Chúa đã bền chí cho đến giờ phút cuối cùng mà Đức Chúa Cha đã định sẵn cho Hội-Thánh của Ngài, được biến hoá vào trong thể vinh hiển mà được đón về thiên đàng với Đấng Christ.

Ai sẽ là những người được hưởng giây phút đặc biệt nhất này?

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-18: Hỡi anh em, chúng tôi chẳng muốn anh em không biết về phần người đã ngủ, hầu cho anh em chớ buồn rầu như người khác không có sự trông cậy. Vì nếu chúng ta tin Đức Chúa Jêsus đã chết và sống lại, thì cũng vậy, Đức Chúa Trời sẽ đem những kẻ ngủ trong Đức Chúa Jêsus cùng đến với Ngài. Vả, nầy là điều chúng tôi nhờ lời Chúa mà rao bảo cho anh em: chúng ta là kẻ sống, còn ở lại cho đến kỳ Chúa đến, thì không lên trước những người đã ngủ rồi. Vì sẽ có tiếng kêu lớn và tiếng của thiên sứ lớn cùng tiếng kèn của Đức Chúa Trời, thì chính mình Chúa ở trên trời giáng xuống; bấy giờ những kẻ chết trong Đấng Christ, sẽ sống lại trước hết. Kế đến chúng ta là kẻ sống, mà còn ở lại, sẽ cùng nhau đều được cất lên với những người ấy giữa đám mây, tại nơi không trung mà gặp Chúa, như

vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn. Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà yên ủi nhau.

Trong tất cả những người sẽ được đón về thiên đàng thì chẳng có người nào lại không bền chí cho đến cuối cùng cả, vậy thì chúng ta là những người đang sống trong thời kỳ cuối cùng này, càng phải tỉnh thức hơn lúc nào hết, vì chúng ta sẽ phải đối diện với những sự mà Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống.** Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: **Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế.** Đức Chúa Jêsus đáp rằng: **Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người.** Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì cơ tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Làm thế nào để chúng ta có thể bền chí cho đến cuối cùng được, khi mà chúng ta biết thân thể xác thịt mình là hay chết và bất toàn?

Chúng ta hãy xem thánh đồ Phao-lô đã viết gì về điều chính ông đã từng lo lắng: “ **Vậy tôi thấy có luật này trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dấn dập theo tôi.** Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy. Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân thể hay chết này? Cảm tạ Đức Chúa Trời, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta! Như vậy, thì chính mình tôi lấy trí khôn phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng lấy xác thịt phục luật pháp của tội lỗi.” (Rô-ma 7:21-25)

Câu trả lời cho điều chúng ta quan tâm, đó là:

Rô-ma 8:1-17: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm

con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Giăng báp-tít đã nói rằng: **Ngài phải dấy lên, ta phải hạ xuống.** (Giăng 3:30)

Thánh đồ Phao-lô đã nhờ ơn của Đức Thánh-Linh mà viết cho chúng ta thấy một nguyên tắc như Giăng báp-tít đã nói, đó là chúng ta biết mình không thuộc về xác thịt nữa, nhưng thuộc về Đức Thánh-Linh và việc chúng ta phải làm là noi theo Đức Thánh-Linh. Hãy chăm sóc cho tâm linh mình chứ đừng chăm sóc cho những sự ham muốn của xác thịt nữa, điều đó có nghĩa là mọi người tin Chúa phải hạn chế tối đa những sự ham muốn của xác thịt mình, nhưng hãy chăm cho người bề trong của mình được vững vàng đức tin và dưng đặt sự hiểu biết Lễ thật, vì Lễ thật là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, là Nước hằng sống, là sữa thuộc linh của Đạo Tin-Lành, có quyền phép khiến tâm linh của chúng ta được sức mạnh để cai trị xác thịt mình, sống và làm theo luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Chữ **được cứu** chép trong Ma-thi-ơ 24 câu 13 này, đó là chữ **σωζω** - **sozo**, số 4982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *được cứu vớt, được cứu khỏi sự nguy hiểm, được giải cứu, được giải thoát, được bảo vệ, được bảo hộ, được che chở, được chữa lành, được bảo tồn, được duy trì sự sống, được gìn giữ nguyên vẹn, không suy xuyễn, không hư hỏng;*

Sự cứu rỗi mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây không chỉ nói riêng cho tâm linh của người tin Chúa mà còn liên quan đến sự sống của thân thể xác thịt người tin Chúa nữa, vì thân thể xác thịt của người tin Chúa là cái nhà tạm của tâm linh người ấy và là công cụ để người tin Chúa hầu việc Đức Chúa Trời.

Tâm linh của người tin Chúa phải được trau dồi cho được sự vững vàng của đức tin mà cai trị xác thịt mình, cũng như cái thành được bảo vệ bền vững nhờ sự thức canh của người lính canh giữ thành vậy, cả thân thể xác thịt và tâm linh phải hiệp một trong sự vâng phục luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, bấy giờ, nhờ giá trị thật của tâm linh được làm con kế tự Đức Chúa Trời mà thân thể xác thịt của người ấy được gọi là con nuôi của Đức Chúa Trời, nên thân thể đó sẽ được hưởng những sự phước hạnh của Đức Chúa Trời ban cho, như Lời Chúa có chép rằng: **“Vả, một đám đất nhờ mưa đơm nhuần mà sanh cây cỏ có ích cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần phước lành của Đức Chúa Trời. Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai gốc, thì bị bỏ, và hầu bị rửa, cuối cùng phải bị đốt. Hỡi những kẻ rất yêu dấu, dầu chúng ta nói vậy, vẫn còn đang trông đợi những việc tốt hơn từ nơi anh em, là những việc đưa đến sự cứu rỗi. Đức Chúa Trời không phải là không công bình mà bỏ quên công việc và lòng yêu thương của anh em đã tỏ ra vì danh Ngài, trong khi hầu việc các thánh đồ và hiện nay đang còn hầu việc nữa. Nhưng chúng ta mong rằng mỗi người trong anh em tỏ lòng sốt sắng như vậy, đừng giữ lòng đầy dẫy sự trông cậy cho đến cuối cùng; đến nỗi anh em không trễ nải, nhưng cứ học đòi những kẻ bởi đức tin và lòng nhịn nhục mà được hưởng lời hứa. Khi Đức Chúa Trời hứa cùng Áp-ra-ham, và vì không thể chỉ Đấng nào lớn hơn, nên Ngài chỉ chính mình Ngài mà thề với người rằng: Chắc ta sẽ ban phước cho người nhiều, và khiến hậu tự người sanh sản đông thêm. Ấy, Áp-ra-ham đã nhịn nhục đợi chờ như vậy, rồi mới được điều đã hứa. Người ta thường mượn danh một Đấng lớn hơn mình mà thề, phàm có cãi lầy điều gì, thì lấy lời thề mà định. Đức Chúa Trời cũng vậy, muốn càng tỏ ra cho những kẻ hưởng lời hứa biết ý định Ngài là chắc chắn không thay đổi, thì dùng lời thề; hầu cho nhờ hai điều chẳng thay đổi đó, -và về hai điều ấy Đức Chúa Trời chẳng có thể nói dối, mà chúng ta tìm được sự yên ủi lớn mạnh, là kẻ đã trốn đến nơi ẩn náu, mà cầm lấy sự trông cậy đã đặt trước mặt chúng ta.”** (Hê-bơ-rơ 6:7-18)

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nầy là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và

sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặt cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lìa bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đừng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đẳng đầu, chớ chẳng phải đẳng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.

Khải huyền 3:7-13: Người cũng hãy viết cho thiên sứ của Hội thánh Phi-la-đen-phi rằng: Nầy là lời phán của Đấng thánh, chân thật, là Đấng có chìa khóa của Đa-vít, mở thì không ai đóng được, đóng thì không ai mở được: Ta biết công việc người; nầy, ta đã mở trước mặt người một cái cửa không ai đóng được; vì người có ít năng lực, mà đã giữ đạo ta, và chẳng chối danh ta. Nầy, ta ban cho người mấy kẻ trong những kẻ thuộc về hội quỷ Sa-tan, chúng nó xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, nhưng chúng nó nói dối; nầy, ta sẽ khiến chúng nó đến sấp mình xuống dưới chân người, và sẽ cho chúng nó biết rằng ta đã yêu người. Vì người đã giữ lời nhện nhục ta, ta cũng sẽ giữ người khỏi giờ thử thách, là giờ sẽ đến trong khắp thế gian, đặt thử những người ở trên đất. Ta đến mau kíp; hãy giữ lấy điều người có, hầu cho không ai cất lấy mào triều thiên của người. Kẻ nào thắng, ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; ta lại sẽ lấy danh Đức Chúa Trời ta, danh của thành Đức Chúa Trời ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời ta mà xuống, cùng danh mới ta, mà viết trên người. Ai có tai, hãy nghe lời Đức Thánh Linh phán cùng các Hội thánh!
